

PERGALĖ

LIEUVOS KP ZARASŲ RAJONO KOMITETO IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Tarybinę spaudą — į mases

Spauda, moko draugas Stalinas, — stipriausias ginklas, su kurio pagalba partija kasdien, kas valandą kalba su darbininkų klase sava, jai reikalinga kalba. „Kitų priemonių nutiesti dvasi-niams ryšiams tarp partijos ir klasės, — nurodo draugas Stalinas, — kito tokio lankstaus aparato pasaulyje nėra“.

Tarybinė liaudis myli komunistinę spaudą, tiki ja, mato joje aktyvų kovotoją už komunizmo pastatymą mūsų šalyje.

Didelis yra tarybinės spaudos vaidmuo auklėjant darbo žmones komunistine dvasia, spauda padeda partijai mobilizuoti tarybinius žmones sėkmingam komunizmo statybos mūsų šalyje uždavinių įvykdymui. Todėl spaudos platinimas turi būti partinių organizacijų dėmesio centre, ypač dabar, kai vykdomas laikraščių bei žurnalų prenumeravimas 1953 metams.

Elė rajono partinių organizacijų spaudos platinimo klausimui skiria didelį dėmesį. Kas mėnesį vykdomi ir viršijami nustatyti spaudos platinimo limitai M. Melnikaitės vardo ir „Molodaja Gvardija“ kolūkiuose. Komunistai, komjaunuoliai, klubų skaityklų vedėjai, laiškiniškai dirba kolūkiečių tarpe didelį aiškinamąjį darbą ir todėl pasiekė, kad beveik kiekviena kolūkiečių šeima prenumeruojasi laikraščius bei žurnalus. Spauda reguliariai ir laiku pristatoma prenumeratoriams.

Daug dėmesio spaudos platinimui skiria taip pat rajono vartotojų kooperacijos partinė organizacija ir kitos.

Tačiau reikia atžymėti, kad kai kurios partinės organizacijos nevadovauja prenumeravimo kampanijai, neužtikrina, kad būtų įvykdyti nustatyti spaudos platinimo limitai.

Neįvertina spaudos reikšmės Stalino vardo kolūkio partinė organizacija

(partinės organizacijos sekretorius drg. Sokolovas). Spaudos platinimas čia paliktas saviėigai, laiškiniškai darbas nekontroliuojamas, kolūkiečių tarpe nedirbama aiškinamojo darbo apie spaudos reikšmę. Pirmos brigados laiškiniškai Aleknaitei visai neužsiiminėja laikraščių bei žurnalų platinimu, nereguliariai pristato spaudą prenumeratoriams. Dėl to kas mėnesį kolūkyje neįvykdomas patvirtintas spaudos platinimo limitas. Kolūkio partinė organizacija nesima priemonių spaudos platinimui pagerinti.

Neskiria dėmesio laikraščių bei žurnalų platinimui rajono pramkombinato ir remonto bei statybos kontoros partinės organizacijos; visuomeniniai spaudos platinimojai čia nedirba.

Daug trukumų platinant ir pristatant spaudą prenumeratoriams yra ryšių kontoros, kai kurių skyrių bei agentūrų darbe.

Dabar vykdoma laikraščių ir žurnalų 1953 metams prenumeravimo kampanija. Pirminės partinės organizacijos turi vadovauti šiai svarbiai politinei kampanijai ir pasiekti, kad kiekvienas kolūkis, kiekviena įmonė, įstaiga įvykdytų patvirtintus jai limitus. Ypatinę dėmesį reikia skirti tam, kad spauda būtų prenumeruojama ilgesniam laikui. Partinės organizacijos turi kovingai vadovauti spaudos platinimui, plačiau pritraukti prie šio darbo profsąjungines ir komjaunimo organizacijas, kultūros švietimo įstaigų darbuotojus, kaimo aktyvą.

Būtina pasiekti, kad kiekvienas kolūkietis, darbininkas, tarnautojas būtų laikraščio prenumeratorius, kad korespondencijos būtų laiku pristatomos darbo žmonėms.

Pavyzdingas prenumeravimo 1953 metams kampanijos įvykdymas padės mobilizuoti darbo žmones partijos XIX suvažiavimo iškeltų uždavinių įvykdymui.

Paskaitos kolūkiečiams

Didelį darbą dirba lektoriai kolūkinių kaimų darbo žmonių tarpe. Gurjevo srityje dabar veikia 9 rajoninės lektorių grupės ir 83 kaimo lektoriai. Nuo metų pradžios paskaitytia daugiau kaip 2.500 paskaitų politinėmis ir gamtos mokslo temomis.

Kaimo lektoriai jau organizavo apie 100 pranešimų partijos XIX suvažiavimo dokumentams nagrinėti ir rengia paskaitas apie draugo Stalino veiklą „Ekonominės

socializmo TSR Sąjungoje problemos“.

Daugiau kaip 80 paskaitų mokslo, literatūros, tautų kovos už taiką klausimais skaitė per pastaruosius du mėnesius kolūkiečių tarpe kalnų Badachšano autonominės srities paskaitų biuro nariai.

Dabar srities lektoriai pradėjo propaguoti Tarybų Sąjungos Komunistų partijos XIX suvažiavimo sprendimus.

(TASS—ELTA).

Lietuvos TSR Ministrų Taryboje ir Lietuvos KP Centro Komitete

Dėl neatidėliotinių priemonių linų nuėmimo ir paruošų plano įvykdymui užtikrinti

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP CK apsvarstė klausimą dėl linų kūlimo, pirminio apdirbimo ir linų produkcijos pristatymo valstybei padėties.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP CK pažymėjo, kad Žemės ūkio ministerija, TSRS Paruošų ministerijos Igaliojimo Lietuvos TSR valdyba, sričių ir rajonų tarybiniai, partiniai, žemės ūkio ir paruošų organai nesima pakankamų priemonių linų produkcijos paruošų plano įvykdymui ir linų sėmenų supylimui į sėklų fondus užtikrinti.

Sričių vadovai taikstosi su esamais stambiais trūkumais organizuojant linų nuėmimą, linų produkcijos paruošas, o taip pat su linų derliaus nuostoliais, kas daro rimtą žalą valstybei, kolūkiams ir kolūkiečiams.

Žemės ūkio ministerija ir jos MTS valdyba, viešiniai tarybiniai ir žemės ūkio organai nepateikia MTS direktoriams rimtų reikalavimų dėl visų turimų linų apdirbimo mašinų įjungimo į darbą ir labai našaus panaudojimo, o taip pat dėl kokybinio linų apdirbimo.

Respublikinė linų paruošų kontora ir sričių vykdomieji komitetai neužtikrino, kad būtų išskirtas reikalingas transportas linų atsiklojėjusiems šiaudeliams vežti į linų apdirbimo fabrikus, to išdavoje linus sėjančiuose kolūkiuose yra nemažas neišvežtų atsiklojėjusių linų šiaudelių kiekis.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP CK įpareigojo Žemės ūkio ministeriją, Paruošų ministerijos Igaliojimo valdybą, Respublikinę linų paruošų kontorą, sričių vykdomuosius komitetus ir partijos sričių komitetus, rajonų vykdomuosius komitetus ir partijos rajonų komitetus tučtuojau pašalinti esamus linų paruošų organizavimo trukumus, sustiprinti politinį darbą kolūkiuose, plačiau išvystyti socialistinį lenktyniavimą ir imtis kitų papildomų priemonių, kad būtų įvykdytas linų produkcijos pristatymo valstybei planas ir kad kolūkiai būtų aprūpinti savais sėmenimis 1953 metų sėjai.

Sričių vykdomiesiems ko-

1. Lietuvos TSR Ministrų Taryboje ir Lietuvos KP Centro Komitete—1 pusl.
2. P. ŽILINAS. Kolektyvizacijos suvažiavimas—2 pusl.
3. Mums rašo—2 pusl.
4. Stalino Konstitucijos dieną sutinkant—3 pusl.
5. S. ANTANAVIČIUS. Kontroliuoti visuomeninių

pašarų naudojimą—3 pusl.

6. A. ŠARATIUKAS. Pirmieji laimėjimai—3 pusl.

7. A. SKIRKA, I. KOMISAROVAS, A. ČERNOVA, J. BAUSYS. Išsaugokime linų derlių—4 pusl.

8. Iš mokyklų gyvenimo—4 pusl.

mitetams ir partijos sričių komitetams, rajonų vykdomiesiems komitetams ir partijos rajonų komitetams, Žemės ūkio ministerijai pasiūlyta:

Užtikrinti, kad kolūkiuose būtų išskirta pakankamai kolūkiečių, o taip pat transporto priemonių kuo greičiau baigti linų kūlimą, atsiklojėjusių šiaudelių paėmimą iš klojyklų, džiovinimą, rūšiavimą ir išvežimą į linų apdirbimo fabrikus, atsiklojėjusių linų šiaudelių priėmimo punktus, atkreipiant ypatingą dėmesį į tai, kad kiekvienas kolūkietis įvykdytų nustatytas išdirbio normas, o taip pat į pilnutinį linų kuliavimą mašinų ir džiovyklų panaudojimą.

Siekiant pilnutinai ir labai našiai panaudoti visus esamus MTS linų apdirbimo agregatus, imtis priemonių sukomplektuoti tuos agregatus aptarnaujančias brigadas kvalifikuotais mašinistais (agregatų viršininkais) ir nuolatiniams priskirtais kolūkiečiais visam linų apdirbimo kolūkyje laikotarpiui;

Užtikrinti, kad kiekviena me linus sėjančiame kolūkyje būtų išskirtas pirminiam linų apdirbimui, linų rūšiavimui, džiovinimui ir atsiklojėjusių šiaudelių gabenimui —prie džiovyklų bei linų apdirbimo agregatų reikalingas kolūkiečių skaičius visam linų apdirbimo kolūkyje laikotarpiui, neleidžiant atitraukti jų kitiems darbams, nesusijusiems su linų apdirbimu ir linų produkcijos pristatymu valstybei;

Įvesti griežtą kontrolę, ar teisingai naudojamos piniginės lėšos, kurios yra pervečiamos į kolūkių specialiąsias sąskaitas už valstybei pristatomą linų produkciją, ir taip pat, ar dirbantiesiems prie linų kolūkiečiams teisingai paskirstomi pagal darbadienius pinigai bei kviečiai. Asmenis, kaltus panaudojimo ne pagal paskirtį pinigines lėšas, pervestas į specialiąsias sąskaitas, ir kviečius priklausantįsias paskirstyti pagal darbadienius, o taip pat asmenis, skatinančius kolūkius tai daryti, traukti griežton atsakomybėn;

Pritraukti iki 1953 m. sausio 1 d. linų produkcijai iš kolūkių į paruošų punktus

ir pluoštui iš tolimų fabrikų ir paruošų punktų vežti—Grūdų paruošų transporto kontoros, Grūdų paruošų kontoros, linų apdirbimo fabrikų, MTS, įmonių, įstaigų ir organizacijų autotransportą;

Rekomenduoti kolūkių valdyboms ne rečiau kaip vieną kartą per savaitę išduoti kolūkiečiams, dirbantiems rūšiuojant, džiovinant linus ir vežant atsiklojėjusius šiaudelius prie džiovyklų bei linų apdirbimo agregatų, sąskaita kviečių ir piniginių lėšų, kuriuos kolūkiai gauna už valstybei pristatytą linų produkciją, —papildomai kviečių ir pinigų, viršum jiems priskaitomų darbadienių, būtent:

už kiekvienus 100 kilogramų ilgojo arba 200 kilogramų trumpojo linų pluošto, išdirbto mašinomis „TL-40“ ir „KL-25“ ir pristatyto valstybei, išduoti kolūkiečių brigadai, dirbančiai prie šių mašinų, 8 kilogramus kviečių ir 20 rublių pinigais;

už kiekvienus 10 kilogramų išdirbto ir pristatyto valstybei linų pluošto, apdirbto rankomis, išduoti kolūkiečiams 2 kilogramus kviečių ir 5 rublius pinigais;

už kiekvienus 100 kilogramų išrūšiuotų, išdžiovintų ir pristatytų į linų apdirbimo fabrikus linų atsiklojėjusių šiaudelių išduoti kolūkiečiams 2 kilogramus kviečių ir 5 rublius pinigais;

už sezoninės išdirbio normas įvykdymą ne daugiau kaip per 40 darbo dienų, esant gerai linų apdirbimo kokybei, linų apdirbimo agregato mašinistui išduodama natūralinė premija nuo MTS 10 pūdų grūdų dydžio.

Lietuvos TSR Ministrų Taryba ir Lietuvos KP CK įpareigojo sričių vykdomuosius komitetus ir partijos sričių komitetus, rajonų vykdomuosius komitetus ir partijos rajonų komitetus užtikrinti viso linų derliaus išvežimą iš kolūkių laukų, linų iškūlimą ir šiaudelių sudėstymą į stirtas bei pašūres; atlikti per dvi savaites visų kolūkiuose esančių neklotų linų šiaudelių svorinę apskaitą;

organizuoti kolūkiuose teisingą linų šiaudelių laikymą, uždedant atsakomybę už jų laikymą specialiai paskirtiems asmenims. (ELTA).

Kolektyvizacijos suvažiavimas

(Partijos XV suvažiavimo 25-osioms metinėms)

Prieš 25 metus, 1927 metų gruodžio 2-19 d. įvyko Lenino-Stalino partijos XV suvažiavimas. Šis suvažiavimas įėjo į didvyrišką Komunistų partijos istoriją kaip kolektyvizacijos suvažiavimas.

Savo istoriniame pranešime, padarytame suvažiavime, draugas Stalinas parodė, kad TSRS liaudies ūkio vystymasis vyko šalies industrializavimo ženkle, augančio pramonės vaidmens žemės ūkio atžvilgiu ženkle. Mūsų šalis iš agrarinės sparčiai virto industrine šalimi.

Pažymėdamas spartų socialistinės industrijos augimą, draugas Stalinas nurodė, kad žemės ūkis atsilieka nuo pramonės. Nors žemės ūkis bendrai paėmus jau pralenkė priekarinį lygį, tačiau jo svarbiausios šakos — grūdų ūkio — bendroji produkcija sudarė tik 91 procentą, o prekinė grūdų produkcijos dalis vos pasiekė 37 procentus priekarinio lygio. Pagrindinė tokio žemės ūkio atsilikimo priežastis buvo didelis žemės ūkio gamybos išsiskaidymas ir pernelyg didelis techninis atsilikimas. Siekiant išieiti iš tos padėties, reikėjo pereiti žemės ūkyje į stambią gamybą, sugebančią paleisti į darbą traktorius ir žemės ūkio mašinas, keletą kartų pakelti grūdų ūkio prekinumą.

„Išeitis, — kalbėjo J. V. Stalinas, — smulkiųjų ir išsklaidytųjų valstiečių ūkių perėjime į stambius ir jungtinius ūkius visuomeninio žemės dirbimo pagrindu, perėjime prie kolektyvinio žemės dirbimo naujos, aukštesnės technikos pagrindu.

Išeitis yra ta, kad smulkus ir smulkiausi valstiečių ūkiai palaipsniui, bet nenukrypstamai, ne spaudžiant, bet parodant ir įtikinant, būtų jungiami į stambius ūkius visuomeninio, draugovinio, kolektyvinio žemės dirbimo pagrindu, pritaikant žemės ūkio mašinas ir traktorius, pritaikant mokslinius metodus žemdirbystei suintensyvinti.

Kitų išiečių nėra“ (Raštai, 10 tomas, 280 psl., liet. leid.).

Draugas Stalinas pabrėžė, jog išsklaidytų individualių valstiečių ūkių parėjimą į kolektyvizacijos kelią diktavo gyvybinės ekonominės šalies reikmės.

Taip, pačiame socialistinės industrijos kūrimo įkarštyje draugas Stalinas nubrėžė naują grandiozinį uždavinį — žemės ūkio kolektyvizavimą.

Kelią smulkiems valstiečių ūkiams pereiti į stambią, kolektyvinę, mašininę žemdirbystę, kelią milijoninėms valstiečių masėms įtraukti į socialistinę statybą kaime buvo nubrėžęs V. I. Leninas.

Remdamasis lenininio kooperatiniu planu, J. V. Stalinas paruošė ir praktiškai įgyvendino žemės ūkio kolektyvizavimo teoriją.

Atskaitiniame pranešime partijos XV suvažiavime draugas Stalinas suvedė rezultatus partijos kovos prieš trockinį-zinovjevinį bloką, kuris buvo sutriuškintas dar suvažiavimo išvakarėse įvykusios diskusijos metu. Trockininkai stoji į kelią kapitalizacijos prieš tarpiautinės ir vidinės buržuazijos jėgas, į antitarybinės kovos kelią. Todėl suvažiavimas paskelbė priklausymą trockinei opozicijai ir jos pažūrų propagavimą nesuderinamą su buvimu Komunistų partijos eilėse.

Partijos XV suvažiavimas davė direktyvą sudaryti pirmąjį penkmečio planą šalies liaudies ūkiui išvystyti.

Prieš partijos priimtą kolektyvizacijos kursą stoji Bucharinas, Rykovas, Tomskis ir visa jų antipartinė grupė. Piktiausi partijos ir tarybinės liaudies priešai — dešinieji kapitalistai siekė sužlugdyti partijos priimtą kursą į šalies industrializavimą bei žemės ūkio kolektyvizavimą. Šie kapitalizmo restauratoriai pasiūlė duoti buožių ūkiams laisvę vystytis. Partija, draugo Stalino vadovaujama, sutriuškino dešiniuosius kaip leninizmo priešus, kaip buožių ir imperialistinės buržuazijos agentūrą.

Kovose prieš trockinius-bucharininius išdavikus draugas Stalinas suleikė visą partiją ir nuvedė ją į kovą už žemės ūkio kolektyvizavimą.

Savo pranešime partijos XV suvažiavime draugas Stalinas kritikavo partinio gyvenimo trukimus ir davė tikslius nurodymus dėl partijos darbo pagerinimo. Draugas Stalinas ragino partiją ryžtingai išvystyti revoliucinę kritiką ir savikritiką, be kurių nėra ir negali būti judėjimo pirmyn; sistemingai diegti vidinę partinę demokratiją, keltiant partinių masių aktyvumą, įtraukiant jas į partinio vadovavimo klausimų sprendimą; aiškiai matyti mūsų judėjimo pirmyn perspektyvą, negailestingai kovojant prieš paradiskumą ir nerūpestingumo elementus.

Vykdydama istorinius XV suvažiavimo nutarimus, mūsų partija paruošė visas reikalingas materialines sąlygas masiniam valstiečių stojimui į kolūkius. Buvo sukurtas industrinė bazė kaimui aprūpinti mašinomis ir traktoriais, buvo sukaupia pakankamai lėšų kolūkinei statybai finansuoti.

Partija su draugu Stalinu priešakyje išsprendė sunkiausią po valdžios iškovojo

proletarinės revoliucijos uždavinį, smulkiųjų valstiečių ūkių perkėlimo į socializmo vėžes uždavinį. Kolūkių pergale ir buožijs kaip klasės likvidavimas remiantis ištisiniu kolektyvizavimu buvo giliausias revoliucinis perversmas, kuris savo pasekmėmis buvo lygiareikšmis revoliuciniam perversmui 1917 metų spalio mėn. Šis perversmas buvo įgyvendintas iš viršaus, vaistybinės valdžios iniciatyva, milijoninėms valstiečių masėms, kovojusioms prieš buožinę vergovę, už laisvą kolūkinį gyvenimą, tiesiogiai remiant iš apačios.

Nugalėjus kolūkinei santvarkai Tarybų Sąjunga tapo priešakinio socialistinio žemės ūkio šalimi.

Kolūkinės santvarkos jėga ypač ryškiai pasireiškė Tarybų Sąjungos Didžiojo Tėvynės karo sąlygomis. Jeigu mūsų šalyje nebūtų buvę kolūkių, žemės ūkis karo metu būtų pilnutinai nusmukęs ir būtų palikęs armiją ir šalį be maisto. Tik kolūkių dėka mūsų žemės ūkis garbingai įvykdė karo meto uždavinius.

„Niekas, — nurodo draugas Stalinas savo genialiaame veikalė „Ekonominės socializmo TSR Sąjungoje problemos“, — negali neigti mūsų žemės ūkio gamybinių jėgų milžiniško išvystymo per pastaruosius 20—25 metus. Bet šio išvystymo nebūtų buvę, jeigu mes nebūtume trisdešimtais metais pakeitę senųjų gamybinių kapitalistinių santykių kaime naujais, kolektyvistiniais gamybiniais santykiais“ (56 psl., liet. leid.).

Vienas žymiausių tarybinės liaudies laimėjimų pokariniu laikotarpiu yra audringas socialistinio žemės ūkio augimas. Mūsų šalyje galutinai ir negrįžtamai išspręsta grūdų problema. Šiais metais bendrasis grūdų derliaus siekė 8 milijardus pūdų.

Didingus uždavinius iškelė žemės ūkiui mūsų partijos XIX suvažiavimas direktyvoje dėl penktojo penkmečio plano TSRS išvystyti 1951—1955 m. m. Žemės ūkio srityje svarbiausias uždavinys yra pakelti visų žemės ūkio kultūrų derlingumą, toliau padidinti visuomeninių gyvulių skaičių, tuo pat metu žymiai pakeliant jų produktyvumą, sustiprinti ir išvystyti kolūkių visuomeninį ūkį. Tarybų Sąjungos žemės ūkis gyvena naują galingą pakilimą. Žemės ūkio darbuotojams naujame stalininiame penkmetyje iškeltų uždavinių įvykdymas bus vertingas indėlis į tarybinės liaudies kovą už komunizmo triumfą.

P. Žilinas

MUMS RAŠO

Žemės ūkio artelės įstatų pažeidėjai patraukti atsakomybėn

Stalininiai Žemės ūkio artelės įstatai yra svarbiausias kolūkinio gyvenimo įstatymas. Laikytis Žemės ūkio artelės įstatų — kiekvieno kolūkiečio pareiga.

Praktika parodė, kad tuose kolūkiuose, kur griežtai laikomasi Žemės ūkio artelės įstatų, darbo drausmė yra stipri ir kolūkinis gamybos lygis aukštas. Atvirkščiai, kur Žemės ūkio artelės įstatų nesilaikoma, pašlįja kolūkinė drausmė, susitrukdo gamyba ir kolūkis nugrimsta į atsilikimą.

Taip įvyko ir Julijos Žemaitės vardo kolūkyje, kada Žemės ūkio artelei vadovavo Kurakinas. Ilgą laiką jis laužė Žemės ūkio artelės įstatus, nekreipdamas dėmesio į kolūkiečių pasipiktinimą. Pradėjęs nuo smulkmenų, jis palaipsniui priėjo iki stambių dalykų — kolūkinės gamybos sužlugdymo, kas atnešė kolūkiui didelius nuostolius.

Dažnas Kurakino girtuokliavimas darbo metu privedė prie to, kad jis nebesugebėjo vadovauti laukininkystės brigadų darbui ir kontroliuoti jų. Žemės ūkio darbai buvo palikti savieigai ir sužlugdyti.

Kolūkis dar neatsiskaitė su valstybe. Žiemkenčių sėjos planas neįvykdytas.

Stambių pašarų gyvuliams paruošta mažai. Gyvulininkystės patalpų remontas kol-

ūkyje taip pat nevykdomas. Antroje laukininkystės brigadoje arkliai stovi arklidėse, kuriose visai nėra lubų. Kurakinas į šį reikalą neatreipė dėmesio, nors arkliniai pakartotinai reikalavo, kad būtų sutvarkytos patalpos.

Tokia antivalstybinė Kurakino pažiūra į kolūkio reikalus sukėlė didelį kolūkiečių nepasitenkinimą.

Įvykęs visuolinis kolūkiečių susirinkimas pareikalavo iš Kurakino atskaitos už savo darbą. Susirinkime pasisakė kolūkiečiai aštriai kritikavo Kurakiną už netinkamą vadovavimą kolūkiui, už artelės įstatų pažeidimus bei kolūkio turto švaistymą.

Visuotinis artelės narių susirinkimas nutarė už blogą vadovavimą, artelės įstatų pažeidimą ir kolūkinio turto švaistymą bei nuostolių pridarymą kolūkiui Kurakiną iš pirminko pareigų atleisti ir patraukti į teismo atsakomybėn.

Už blogą vadovavimą brigadai iš pareigų atleistas brigadininkas P. Vaitonis.

Žemės ūkio artelės įstatų laikymasis yra svarbiausia sąlyga sėkmingam kolūkių vystymuisi, kolūkiečių materialinės gerovės kilimui. Todėl reikia ryžtingai kovoti su artelės įstatų pažeidėjais, neleisti jiems kenkti kolūkiams.

G. Ivanovas

Garbinga kolūkių laiškinių pareiga

(Skaitytojų laiškų apžvalga)

Kolūkiniame kaime vis labiau auga susidomėjimas tarybine spauda. Laikraštis tapo pirmuoju kolūkiečio draugu ir patarėju, ypač dabar, kada visa tarybinė liaudis įkvėpta partijos XIX suvažiavimo nutarimų kovoja už tolesnį mūsų Tėvynės suklestėjimą.

Kolūkio laiškininko uždavinys — laiku aprūpinti kiekvieną kolūkio kiemą tarybine spauda, siekti, kad neliktų nė vieno žmogaus, neskaitančio tarybinio laikraščio.

Kaip taisyklė, kur kolūkio laiškininkai dirba gerai, ten spauda lanko kiekvieną kolūkiečio kiemą, o patys laiškininkai yra laukiami kolūkiečių svečiai. Apie juos kolūkiečiai atsiliepija su meile ir pagarba. Tai matyti iš laiškų, kuriuos paskutiniu metu gavo „Pergalės“ redakcija iš savo skaitytojų.

—Laiškiniškė Podūniene, — rašo „Spalio“ žemės ūkio artelės narė A. Tijenelytė, — savo darbą dirba jau trečius metus. Ja kolūkiečiai labai patenkinti. Drg. Podūniene spaudos pristatyti nepavėluoja, primena apie prenumeratos pratęsimą, parekomenduoja kokį laikraštį geriau užsisakyti. Jos aptarnaujami artelės nariai visi skaito spaudą.

Laiškuose redakcijai nurodomi ir kitoki faktai, kurie

kalba, kad dar ne visi laiškininkai supranta savo darbo svarbą ir pareigas atlieka labai nepatenkinamai.

Mukulių zoovetpunkto vedėjas drg. Karevas nurodo, kad laiškininkė A. Vaikutytė spaudą pristato nereguliariai, dažnai pavėluotai.

„Visai nenori savo uždavinių suprasti Stalino vardo kolūkio laiškininkė A. Aleknaitė, — rašo „Pergalės“ skaitytojas J. Tilvišas. — Ji laikraščius iš pašto atsilma nereguliariai, o jau apie pristatymą skaitytojams nėra ką ir kalbėti“.

Blogai pristatoma spauda Drobyų septynmetei mokyklai. Tai nurodo laiške moksleivis F. Samochvalovas.

Skaitytojų laiškai rodo, kad dar ne visos kolūkių valdybos rūpinasi laiškininkų darbu. Kolūkietis J. Šaltys rašo redakcijai, kad „Naujo kelio“ kolūkyje dirba tik vienas laiškininkas, kuris vienas nespėja aptarnauti kolūkiečių, o antro laiškininko valdyba ligi šiol nepasirūpino išskirti. Nesant nuolatinio laiškininko, pusė kolūkiečių neužsiprenumeruoja laikraščių, nes jų negauna ar gauna labai vėlai.

Dabar vyksta spaudos platinimas 1953 metams. Kolūkio laiškininkai turi dėti visas jėgas, kad 1953 metais tarybinis laikraštis pasiektų kiekvieną kolūkiečio kiemą.

Racionalizatoriaus dovana

Garliavos plytinės vyriausybės mechanikas drg. Kamarauskas sukonstravo prietaisą molio maišyklei: šis prietaisas įgalina šalinti iš molio masės akmenis, nesustabdant mašinos. Anksčiau šiai operacijai tekdavo su-

stabdyti mašiną 5—6 valandoms per parą. Tai mažino produkcijos gamybą. Drg. Kamarauskas racionalizacinis pasiūlymas įgalina padidinti gamybą 12—14 tūkstančių plytų per parą ir duos apie 30 tūkstančių rublių metinės

ekonomijos. Savo išradimą racionalizatorius paskyrė Stalino Konstitucijos dienai.

Racionalizacinio pasiūlymo autoriui buvo išmokėta premija.

(ELTA).

Sutinkant Stalino Konstitucijos dieną

Žodis, duotas draugui Stalinui ištesėtas

Rajono pramkombinato kolektyvas, siekdamas, kad duoti laisvę draugui Stalinui išsipareigojimai būtų sėkmingai įvykdyti, išvystė platų socialistinį lenktyniavimą.

Dabar, artėjant Stalino Konstitucijos dienai, buvo suvesti socialistinio lenktyniavimo rezultatai. Jie parodo, kad duotas draugui Stalinui žodis ištesėtas. Metinį bendrosios produkcijos išleidimo planą pramkombinatas jau lapkričio 28 d. įvykdė 103,8 proc. Gerus lenktyniavimo rezultatus parodė atskiros pramkombinato dirb-

tuvės. Mažinas metinį gamybos planą įvykdė 116,7 proc, žymiai viršijo gamybinį planą lentpiuvė, stalių ir mechaninė dirbtuvės.

Per 11 mėnesių kolektyvas sutaupė žaliavos, medžiagų bei kuro 13,5 tūkstančio rublių sumai, žymiai viršydamas išsipareigojimą sutaupyti valstybei 10 tūkstančių rublių.

Šių laimėjimų įkvėpti, pramkombinato darbininkai socialistinį lenktyniavimą vysto toliau.

B. Petronis

Pasikalbėjimas apie Stalino Konstituciją

Rajone vyksta paskaitos ir pasikalbėjimai, skirti Stalino Konstitucijos dienai.

Gruodžio 1 dieną rajono komjaunimo komitete buvo suorganizuotas pasikalbėjimas su miesto vykdomojo komiteto komjaunimo grupe.

Pranešimą apie Stalino Konstituciją – nugalėjusio socializmo konstituciją padarė komjaunuolė drg. Vasiljeva.

Pasikalbėjime pasisakiusieji komjaunuoliai Apetas, An-

kudivovas ir kiti nurodė, kokias plačias galimybes suteikė Stalino Konstitucija tarybiniam jaunimui šviestis, vystyti savo gabumus męgiamoje mokslo ar gamybos srityje. Jie kalbėjo taip pat apie tai, kad norint tapti tikrai naudingu Tėvynei, reikia kelti savo politinį sąmoningumą.

Pasikalbėjimas praėjo gyvai ir įdomiai.

V. Antonovas

Konstitucijos dienos išvakarėse

Artėjant Stalino Konstitucijos dienai, visose agitgrupėse ir agitkolektyvuose buvo suorganizuoti pasitarimai dėl agitatorių darbo šią dieną sutinkant.

Partijos rajono komiteto propagandos ir agitacijos skyrius paruošė paskaitą „Stalino Konstitucija – demokratiškiausia konstitucija pasaulyje“.

Paskaita išsiuntinėta į agitkolektyvus, kaip pagalbini medžiaga atliekant paskaitinį darbą Stalino Konstitucijos dienos išvakarėse.

Klubuose – skaityklose ir bibliotekose organizuojamos literatūros apie Tarybų Sąjungos piliečių teises standai.

I. Šorinas

Degučių septynmetėje mokykloje

Džiugiai ruošiasi Stalino Konstitucijos dienai Degučių septynmetės mokyklos № 1 moksleiviai.

Mokyklos saviveiklininkai rengia plačią meninę programą. Literatai, vadovaujant

mokytojai drg. Dalalytei, moksli eilėraščių apie džiugų gyvenimą Tarybų šalyje. Sportininkų būrelis parodys, kokių laimėjimų jis pasiekė šiais metais.

R. Grikevičius

LIAUDIES DEMOKRATIJOS ŠALYSE

Pirmieji laimėjimai

Metai iš metų Čekoslovakijos valstiečių, susibūrusių į žemės ūkio kooperatyvus, gyvenimas tampa vis turtingesnis, turtingesnis ir granesnis. Pirmieji kooperatorių žėsnis. Pirmieji laimėjimai padarė gily įspūdį individualiems valstiečiams, vaizdžiai įtikina juos kolektyvinio darbo didžiausiomis pirmenybėmis.

Neseniai laikraštis „Rude pravo“ patalpino nedidelę apybraižą, kurioje ryškiai ir gyvai pasakojama apie vieną šokiadienį vieningame žemės ūkio kooperatyve Slavicos kaime.

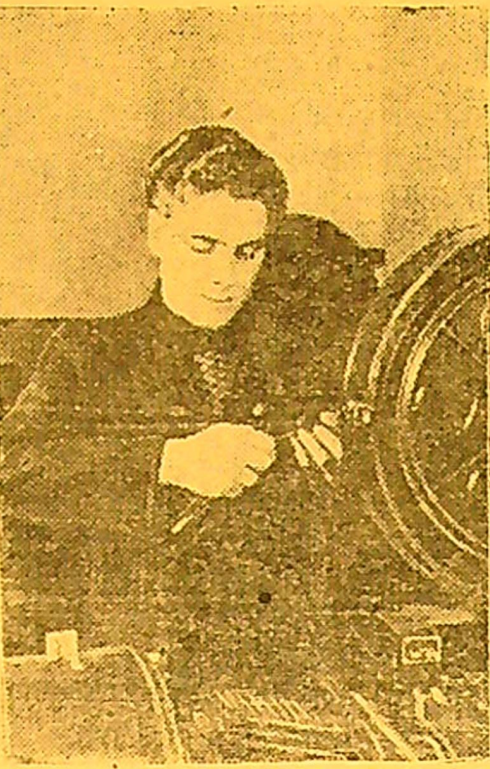
„Kolektyvinis ūkis – „Pergalingas vasaris“ – vienas iš priešakinių apylinkėje. Kaimyninių ir net toliausių apskrities kaimų valstiečiai –

dažni svečiai Slavicoje. Jie atvažiuoja čia pažiūrėti, sužinoti, kaip gyvena ir dirba Slavicos kooperatoriai.

Apsilankė čia neseniai ir grupė valstiečių iš Plzeno apskrities Lozinės kaimo. Svečiai apžiūrėjo pastatus, kooperatyvo kiemą, aplankė valstiečių namus, pieno fermą. Jie viskuo domėjosi.

Už plento vingio, prie didelių namų, jie pamatė pakrautą vežimą: kooperatyvo narys Zimanas vienas pernešdavo į sandėlį sunkius maišus su grūdais.

–Koks čia kolektyvinis darbas?! – pasakė priedami prie sandėlio kai kurie Lozinės valstiečiai. – Pažiūrėkite, kaip sunku šiam žmogui. Kas padeda jam, kur gi kolektyvas?

Alytaus rajono kinofikacijos skyriaus kilnojamojo kino mechanikas Česlovas Seliamonas yra vienas geriausių rajone. Savo nepriekaištingu darbu jis išgijo visų rajono kolūkiečių pagarbą. Lapkričio pradžioje jis jau buvo įvykdęs metinį gyventojų kino aptarnavimo planą. Jo kino seansus aplankė daugiau kaip 25 tūkstančiai kolūkiečių.

Nuotraukoje: kino mechanikas Č. Seliamonas.

M. Ogajaus nuotrauka (ELTA).

Propagandistų seminaras

Šiomis dienomis partijos rajono komiteto bibliotekoje įvyko rajono partinio ir komjaunimo politinio švietimo tinklo propagandistų seminaras.

Propagandistams buvo perskaitytos paskaitos: „Pagrindiniai tarptautinės padėties pasikeitimai antrojo pasaulinio karo rezultate“. (Paskaitą skaitė drg. P. Volkovas), „Tarybinės liaudies kova už socializmo pastatymą TSRS vadovaujant komunistų partijai“. (Paskaitą skaitė drg. Kuročkinas).

Įvyko taip pat metodiniai užsiėmimai temomis: „Kaip sudaryta Komunistų partija“, „Menševikai ir bolševikai rusų-japonų karo ir pirmosios rusų revoliucijos periodu“.

N. Karpeko

Kontroliuoti visuomeninių pašarų naudojimą

Tvirta pašarų bazė padeda sėkmingai vystyti gyvulininkystę, kelti jos produktyvumą.

Eilė rajono kolūkių išnaudojo visas galimybes sudarant tvirtą pašarų bazę ir užtikrina jų apsaugojimą nuo grobstymų.

Kitokia padėtis Kalinino vardo kolūkyje. Visuomeninių pašarų ruošimu nebuvo rūpinamasi visą vasarą. Ir dabar, suvedus rezultatus, paaiškėjo, kad paruošta tik pusė reikiamų pašarų.

I laukininkystės brigados brigadininkas Deveikis ir antros laukininkystės brigados brigadininkas Tvardauskas šienavimą dėsė diena iš dienos. Jų brigadose dideli pievų plotai taip ir liko nenušienauti. Antroje brigadoje liko nesuvežta ir sugedo apie 10 tonų šieno, o pirmoje brigadoje dar tebėra nesugabenta į pašūres dalis šiaudų.

Nežiūrint į tai, kad šieno bei kitų stambių pašarų sukaupto planas buvo sužlugdytas, kolūkio valdyba nepasirūpino ir dabar pašaro apsauga bei apskaita. Iki šiol stambiųjų pašarų pagal racionus niekas neišduoda.

Arklininkai, melžėjos turi sandėlio raktus ir šieno eikvoja tiek, kiek jiems patinka. Esant blogai pašarų apskaitai ir apsaugai, prasidėjo jų grobstymas.

Melžėja L. Mikštytė kolūkio šiaudais maitina savo asmeninius gyvulius. Nors stambių raguočių fermos vedėjas Cholopovas ir matė ją nešant savo karvei šiaudus, bet sudrausti kolūkinio turto grobstytojos nepasistengė.

Fermos vedėjas A. Chvilis kiauliniukei Oznanskienei vietoje 80 kg miltų išdavė tik 71 kg. Kada Oznanskienė nuėjo pas jį į butą, tai atrado tuos miltus beslepianč. Su vedėju Chvilium tai ne pirmas atsitikimas, bet jis vis išėina „sausas“. Matyt, padeda tai, kad jis nuolat vaišina kolūkio vadovus.

Revizijos komisijos pirmi-ninkas apie tai puikiai žino, bet, nenorėdamas pasidaryti „blogu“, nusprendė tylėti.

Kada galų gale kolūkio valdyba likviduos esamus trūkumus bei Žemės ūkio ar-telės įstatų pažeidimus ir užkirs kelią kolūkinio turto grobstymui?

S. Antanavičius

Nutarimų daug, o darbo maža

„Pažangos“ kolūkyje yra sudaryta statybinė brigada, kuriai vadovauja P. Miškėnis. Metų pradžioje kolūkio valdyba buvo numaciusi pastatyti naują sandėlį grūdams ir atremontuoti tvartus visuomeniniams gyvuliams. Tiesa, sandėlio statybos darbai buvo pradėti iš ankstaus pavasario, bet tęsėsi iki rudens. Tuo tarpu sandėlį galima buvo užbaigti žymiai trumpesniais terminais. Valdybos posėdžiuose dažnai buvo kalbama, kad reikia užbaigti sandėlį, reikia remontuoti gyvulininkystės patalpas, reikia iki gyvulių žiemojimo jas pilnai paruošti. Žodis „reikia“ šiuo klausimu valdybos posėdžiuose tapo nuolatiniu. Iš

valdybos posėdžių atrodytų, kad statybos ir remonto dar-bais rūpinamasi, bet kitaip yra praktikoje. Žodis „reikia“ tikrai tapo reikšmingu, kada prasidėjo šalčiai, o gyvuliams patalpos dar neparuoštos.

Taip atsitiko todėl, kad kolūkio valdyba apsiribojo tik nutarimais ir nevedė reikiamos kontrolės, kaip dirba statybininkai, ar jie įvykdo užduotis.

Dabar, kada gyvuliams gresia šalčiai, nesiimama reikiamų priemonių paspartinti patalpų remonto darbui.

Neatidėliotinas kolūkio valdybos uždavinys užbaigti patalpų ruošimą ir aprūpinti gyvulius šiltomis patalpomis.

A. Putinas

Zimanas reikšmingai mirk-telėjo besiartinantiems.

–Šiandien turėsiu iškrauti dar 2 tokius vežimus.

Val stiečiai pažvelgė vienas į kitą.

–O kas gi, jūsų nuomone, turi pergabenti ir sukrauti vietoje manęs mano nuosavus grūdus? – tęsė kooperatorius.

–Juk visa tai aš gavau už darbadienius.

Ir Zimanas, nutraukęs darbą, pradėjo savo pasakojimą.

–Kooperatyve mes dirbame trys: aš, žmona ir duktė. Išėiname į lauką, kaip ir anksčiau, iš pat ryto. Bet štai kas pažymėtina: viena, dabar mes nedirbame taip sunkiai, kaip tai būdavo anksčiau, savo žemės sklypelyje, nes sunkiausias darbus atlieka mašinos, o antra, kai mes ūkininkavome pavieniui, mes niekada neturėjome tiek duonos, kiek turime dabar, dirbant kooperatyve. Juk tik pirmame pusmetyje mes iš-

dirbome 900 darbadienių!

„Daugiau nieko neklausinėjo Zimano jaunieji kooperatoriai iš Lozinės kaimo, – rašo „Rude pravo“. – Ir vel-tui. Jie galėtų sužinoti ir apie tai, kad Zimano šeima gavo už darbadienius daržoves, ir daugiau kitų produktų, apie tai, kad pas Zimą, taip pat kaip pas kitus „Pergalingo vasario“ kooperatyvo narius yra karvė, paukščiai, yra savo individualinis ūkis“.

„Daug ką matė, daug ką išmoko Lozinės valstiečiai Slavicoje, – baigia laikraštis. Tai padės jiems tapti tokiais pat pasiturinčiais ir laimingais žmonėmis“.

Vis drąsiau ir tvirčiau stoji Čekoslovakijos darbo valstietija į kooperavimo kelią. Vien tik derliaus nuėmimo ir rudeninių laukų darbų laikotarpiu šalyje buvo organizuota daugiau kaip 2000 naujų kolektyvinių ūkių.

A. Šerstiukas

Naujos knygos

– Prof. V. L. EJNIS. Plaučių tuberkuliozininko gydymas. Lietuvos TSR Valstybinė politinės ir mokslinės literatūros leidykla. 145 psl., 2.000 egz.

– MONTVILA. Rinktinė. (Lietuvos TSR literatūros ir meno dekadas Maskvoje). Rusų kalba. Vertė L. Ozerovas. Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 162 psl., 10.000 egz.

– ANTANAS BARANAUSKAS. Anykščių šilėlis (Lietuvos TSR literatūros ir meno dekadas Maskvoje). Rusų kalba. Vertė Nikolajus Tichonovas. Dail. J. Kuzminskio medžio graviūros. Lietuvos TSR Valstybinė grožinės literatūros leidykla. 34 psl., 30.000 egz.

Išsaugokime linų derlių

Kai kuriuose kolūkiuose iki šiol dar neužbaigti ilgpluoščių linų rovimu, nukūlimo ir kėlimo darbai. Neseniai iškritęs sniegas sudarė pavojų laukuose tebesanantiems linams.

Tų kolūkių vadovai, taip pat žemės ūkio specialistai nedaro reikiamų žygių, kad minėti darbai būtų užbaigti.

Linų derliaus nuėmimo darbų dėsimo pasekmėje vis didėja derliaus nuostoliai, ir kasdien mažėja kolūkių piniginės pajamos. Siekiant ištaisyti susidariusią padėtį ir laiduoti viso išauginto linų derliaus nuvalymą, būtina nedelsiant imtis ryžtingų priemonių.

Tie kolūkiai, kurie nėra baigę linų rovimu, privalo tuojau nurauti visus linų pasėlius, nepaisant to, kokioje būklėje tie pasėliai būtų. Nurautus linus reikia tuojau risti į 10–12 cm storumo pėdus ir suvežti į pastogę, kur jie padžiovinami, o po to nukaršiami.

Visus lauke tebestovintus linus reikia tuojau suvežti iš laukų į pastogę ir neatidėliojant nukaršti galveles, nepaisant jų drėgnumo. Suvežti iš lauko drėgnų linų neleista krauti į krūvas ir jose laikyti, kad ir kelias dienas, nes drėgni linai greitai sukaista ir genda.

Karšiant linus, būtina atlikti pėdelių rūšavimą, atidedant į vieną kruvą sausus normalios spalvos šiaudelius, o drėgnus pajuodavusius šiaudelius—į kitą kruvą.

Drėgni linų pėdeliai su pajuodavusiais šiaudeliais ilgesniam laikymui netinka, nes šių linų stiebuose vyksta biologinis procesas, ardantis pluoštą su mediena klįnuojančias medžiagas, o viduje pėdelio ties ryšeliu stiebeliai puva. Kad nepadarus klaidos, būtina patikrinti drėgnų linų pluošto atsiskyrimą nuo medienos. Pėdelius, kuriuose pluoštas lengvai ai-

skiria nuo medienos, kaip ir atsiklojęs linų, reikia nedelsiant išdžiovinti džiovyklose ir toliau apdirbti arba organizuoti šiaudelių pristatymą į paruošų punktą. O tuos pėdelius, kuriuose pluoštas dar sunkiai atsiskiria, reikia tuojau išdžiovinti, kad jie toliau negestų.

Atrinktus sausus pėdelius su normalios spalvos stiebeliais (jei jie kiek drėgnoki, prieš tai papildomai padžiovinus) reikia sukrauti pastogėje.

Nukarštas drėgnas galvelės laikyti krūvoje neleista, nes jos kaista, pelyja, ir linų sėmenys netenka daigumo. Todėl reikia skubiai organizuoti nukarštų galvelių džiovinimą. Jeigu galvelės labai drėgnos, tai pirmiau jas reikia plonu sluoksniu paskleisti ant lentynų pastogėje. Kai tik jos apdžiusta bei išsivėdina, jas reikia išdžiovinti džiovyklose, javyse, pirtyse ir apkurenamosiose patalpose ne aukštesnėje kaip 40–45 laipsnių temperatūroje. Labai drėgnų galvelių neleista džiovinoti dirbtinėje šilumoje, nes jos gali suusti, ir sėmenys neteks daigumo.

Išdžiuvusias linų galveles reikia tuojau iškulti ir sėmenis išvalyti. Sėklinių sklypų sėmenų derlių reikia palikti sėklai 1953 metų pavasario sėjai, o gamylinių pasėlių sėmenų derlių pristatyti valstybei, vykdant kontraktacijos sutartis.

Visus paklotus linus reikia pakelti ir suvežti iš lauko į dengtas patalpas. Patalpose linai susiatomi į konusus arba klojami plonu sluoksniu ant karčių (ardų), kad išdžiūtų. Apdžiuvusius linus reikia surūšiuoti į atsiklojęs linus ir neatsiklojęs linus. Atsiklojęs linai apdirbami toliau arba pristatomi linų apdirbimo įmonėms, o neatsiklojęs gerai išdžiovinami ir sudedami pastogėje.

Jeigu linai nestorai paklo-

ti ir nėra prigulę prie žemės, juos reikia pakelti medinėmis lazdomis. Tam tikslui imamos lygios lazdos 2–2,5 metro ilgumo su nusmailintu vienu galu. Lazda atsargiai pakinama po linų paklota eilute ties stiebelių viršūnėmis, ir per drūtgalius linai apverčiami ant kito šono. Tuo būdu visi linai atsiduria sniego paviršiuje, ir juos lengva surinkti.

Jokiu atveju nelgistina vilkinti tinkamų linų stiebelių apdirbimą pluoštui arba jų pristatymą valstybei.

Prieš pristatant šiaudelius linų apdirbimo įmonėms, reikia juos rūšiuoti pagal spalvą ir ilgį. Išrūšiuotus linų šiaudelius reikia pristatyti paruošų punktais atskiromis rūšimis. Už išrūšiuotus ir surištus į pėdus linus kolūkis gaus žymiai daugiau pajamų.

Jeigu pagal kontraktacijos sutartį kolūkis yra įsipareigojęs pristatyti valstybei linų pluoštą, tai nedelsiant reikia organizuoti linų šiaudelių apdirbimą iki pluošto. Šiam apdirbimui reikia naštai išnaudoti MTS linų apdirbimo agregatus, kolūkių linų mynimo įrengimus, o taip pat organizuoti rankinį linų mynimą kolūkiečių jėgomis.

Iki 1953 metų sausio 1 dienos kiekvienas kolūkis privalo pristatyti valstybei ne mažiau kaip 60 procentų visos linų produkcijos, kuri pristatyta pagal kontraktacijos sutartį ir už MTS darbus.

Rajonų, MTS ir kitų organizacijų žemės ūkio specialistų pareiga—suteikti kolūkiams pagalbą likviduojant linų derliaus nuėmimo ir apdirbimo darbų bei produkcijos pristatymo valstybei atsilikimą.

Lietuvos TSR Žemės ūkio ministerijos specialistai:

A. Skirka
I. Komisarovas
A. Černova
J. Bausys

Iš mokyklų gyvenimo

Mokytojų diena

Lapkričio mėnesio 30 dieną rajone įvyko mokytojų diena.

Į pirmos vidurinės mokyklos salę gausiai susirinko vidurinių, septynmečių ir pradinė mokyklų mokytojai. Jie išklaušė drg. Binkio pranešimą apie partijos XIX su-

vaziavimo sprendimus mokslo ir kultūros išvystymo srityje. Buvo taip pat padarytas pranešimas apie politinį mokymą.

Po pranešimų mokytojai žiūrėjo kino filmą „Ugnis“.

V. Daukša

Mokinių tėvų susirinkimas

Neseniai Imbrado septynmečių mokykloje įvyko mokinių tėvų susirinkimas.

Susirinkime buvo apsvartyti pirmojo mokslo metų ketvirčio rezultatai. Pranešimą šiuo klausimu padarė mokyklos direktorius drg. Kėblys. Jis pažymėjo, kad pirmame ketvirtyje geriausių rezultatų mokymosi srityje pastėkė tie moksleiviai, kurie gerai lankė mokyklą—Ragė-

nas, Skauda, Vėtrinytė, Skvarčinskaitė, Frolovas, Gasperavičiūtė.

Buvo apsvartytas tėvų komiteto darbas, tėvų komiteto savišalpės kasos, kurios lėšomis buvo sušelpa reikalingi paramos mokiniai, naudojimas.

Buvo taip pat apsvartytas klausimas dėl mokinių lankomumo pagerinimo. Žiemą mokiniai prie mokyklos bus privežami.

J. Boreika

Aptarė A. Vienuolio knygą „Puodžiūnkiemis“

Praėjusį sekmadienį įvykusiame aivirame I vidurinės mokyklos komjaunimo organizacijos susirinkime moksleiviai, aptarė A. Vienuolio „Puodžiūnkiemį“.

Aptariant knygą pasisakė daug moksleivių. Literatė Usačiovaitė papasakojo apie katalikų dvasininkų reakcinę veiklą, kurią vaizduoja A. Vienuolis savo romane. Apie šio romano reikšmę dabartiniu metu kalbėjo literatė O. Neverauskaitė, D. Beinoravičiūtė, J. Sinkevičius, D. Kavolytė ir eilė kitų.

Aptarimą apibendrino literatė S. Andriūnienė.

Po to buvo suorganizuota viktorina iš žymiausiųjų tarybinių rašytojų kūrinių.

V. Narutis

Kinijos—Tarybų Sąjungos draugystės mėnuo Kinijoje

Kinijos-Tarybų Sąjungos draugystės mėnuo ir tarybinio meno veikėjų atsilankymas Šanchajuje tebelieka Šanchajaus visuomenės ir spaudos dėmesio centre. Laikraštis „Dagunbao“ praneša, kad apie 2.260.000 žmonių išklaušė lektorių ir propagandistų pranešimus apie Tarybų Sąjungą ir dalyvavo pasikalbėjimuose su asmenimis, kurie lankėsi Tarybų Sąjun-

goje. Vien tik 10 stambiausių foto parodų apie Tarybų Sąjungą aplankė daugiau kaip 189.000 miesto gyventojų.

Daugiau kaip 4,5 milijono žiūrovų žiūrėjo tarybinius kino filmus. Per mėnesį mieste žymiai padidėjo Kinijos-Tarybų Sąjungos draugijos narių skaičius, kuris jau viršijo 1.100.000 žmonių.

(TASS—ELTA).

Vengrijoje rengiamasi Tautų kongresui laikai ginti

Vengrijos darbo žmonės rengiasi Tautų kongresui laikai ginti. Visoje šalyje dabar vyksta masiniai susirinkimai, kuriuose neseniai įvykusio III-ojo visuotinio kongreso laikai ginti dalyviai pasakoja apie šio kongreso darbą ir sprendimus ir apie būsimąjį Vienos taikos kongresą. Vengrijos visuotinė taikos taryba

per trumpą laiką gavo apie 6000 laišku, kuriuose darbo žmonės išreiškia savo taikos valią ir savo rūsų protestą prieš karo kursytojų sumanymus.

Darbininkai, valstiečiai, inteligentijos atstovai imasi darbo įsipareigojimus, skirtus taikai ginti.

(TASS—ELTA).

Marokiečių šauliai atsisako kovoti Vietname

Agentūra Sinchua praneša, kad pirmojo marokiečių šaulių pulko trečiojo bataliono kareiviai ir karininkai, kurie mūšyje už Mok - Čau pasidavė nelaisvėn Vietnamo liaudies armijos dalims, kreipėsi į prancūzų kolonijinę kariuomenę su raginimu padėti ginklą.

145 Afrikos kareivių kreipėsi pasakyta: „Vietnamo liaudies kovoja už savo lais-

vę ir nepriklausomybę. Ji turi tą patį priešą, kaip ir mes mūsų šalyje—prancūziškus kolonizatorius, amerikinių imperialistų liokajus. Štai dėl ko mes, Maroko seržantai ir kareiviai, Ban - Choa ir Ba - Laje miestuose nesaudėme į mūsų Vietnamo brolius. Mes raginame jus, Maroko, Alžyro ir Tuniso brolius—sekti mūsų pavyzdžiu“.

(TASS—ELTA).

Sporto kronika

Zasų LSD „Spartakas“ pasibaigė stalo teniso pirmenybės vyrų grupėje. Pirmenybių metu buvo sužaista daug įdomių partijų. Pirmą vietą iškovojo III atskyrio stalo tenisininkas R. Gaigalas. Antroji vieta atiteko P. Juknevičiui, trečioji—P. Putrimui.

Moterų grupėje be pralaimėjimų žaidžia D. Dainytė, H. Dudėnas

Sekmadienį, lapkričio 30 dieną, įvyko žiemos sporto sezono atidarymas. „Žalgirio“ ir „Spartako“ slidžių komandos pradėjo pirmąsias slidžių varžybas. Gerai pasižymėjo spariakiečiai I. Frolovas, A. Štaras, J. Ovčinkovas ir žalgiriečiai V. Kravčikas, A. Garšanovas, L. Velička.

G. Senionovas

Redaktorius L. RUDAŠEVSKIS

PRIIMAMA

prenumerata
1953 metams

respublikiniams, srities laikraščiams ir rajoniniams laikraščiams

„PERGALĖ“

Prenumerata 1953 metams priimama iki gruodžio mėnesio 20 dienos.

PRENUMERATOS KAINA: PRENUMERATA PRIIMA:

metams—23,40 rb.

6 mėn.—11,70 rb.

3 „ — 5,85 rb.

1 „ — 1,95 rb.

Zarasų ryšių kontoros „Sajunginės spaudos“ skyrius, ryšių skyriai, pašto agentūros, kolūkių laiškininkai, visuomeniniai spaudos platintojai.

Užsiprenumeruokite laikraščius ilgesniam laikui, kas užtikrina jų normalų gavimą!